

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 2Stk/5/2022
Identifikačné číslo spisu: 1019200216
Dátum vydania rozhodnutia: 29. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1019200216.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a sudcov prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): L. L. W., narodená X.X.XXXX, trvale bytom vo F., D. XXX/X, s miestom podnikania v Bratislave, Račianska 143, adresa na doručovanie W., A. F. XXX/X, zastúpenej advokátom JUDr. Danielom Pribylom, so sídlom v Lučenci, Dr. Vodu 18, proti žalovanému: Komora veterinárnych lekárov Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Botanická 17, zastúpenému spoločnosťou Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 35 724 111, so sídlom v Bratislave, Mostová 2, za ktorú konajú advokáti JUDr. Pavol Erben a JUDr. Juraj Erben, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Prezídia žalovaného č. 26/2018 Pr zo dňa 22.11.2018, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/32/2019 - 48, zo dňa 31. marca 2021, takto

r o z h o d o l :

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky účastníkom konania náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Disciplinárny senát žalovaného rozhodnutím č. 26/2018 DS zo dňa 16.10.2018 uznal žalobkyňu vinnou zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 21 ods. 1 zákona č. 442/2004 Z. z. o súkromných veterinárnych lekároch, o Komore veterinárnych lekárov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení zákona č. 488/2002 Z. z. o veterinárnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 442/2004 Z. z.) spočívajúceho v porušení povinnosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ zákona č. 442/2004 Z. z., pretože pri psovi, plemeno nemecký

ovčiak, samčieho pohlavia, narodeného X.X.XXXX, menom „J.“, majiteľky L. T. K., L. XX, W., dňa 24.8.2018 nevykonala súkromné veterinárne činnosti odborne, nakoľko podala lieky bez diagnózy, použila veterinárny liek Tympanol emulzia a humánny liek Apaurin 2 ml/10 mg inj. v rozpore s § 106 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona č. 362/2011 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 362/2011 Z. z.) a neodoslala ho včas na pracovisko vyššej kategórie pri zhoršovaní zdravotného stavu a podozrení na dilatáciu a torziu žalúdka, a uložil jej disciplinárne opatrenie - pokutu v sme 600,- € podľa § 21 ods. 2 písm. b/ zákona č. 442/2004 Z. z. a § 3 písm. b/ prvej časti Disciplinárneho poriadku Stanov KVL SR.

2. Prezídium žalovaného rozhodnutím č. 26/2018 Pr zo dňa 22.11.2018 zamietlo odvolanie žalobkyne a potvrdilo prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne. Námietku žalobkyne, že lieky podala zvierat'u s cieľom predísť jeho utrpeniu na základe zistených klinických príznakov ochorenia, považovalo za nedôvodnú.

3. V dôvodoch rozhodnutia Prezídium žalovaného uviedlo, že žalobkyňa sa nevyjadrila k návrhu na začatie disciplinárneho konania a ani sa konania nezúčastnila. V odvolaní len všeobecne citovala zákon č. 362/2011 Z. z., aby predišla zbytočnému utrpeniu zvierat'a bez ďalšej odbornej argumentácie preukazujúcej dôvodnosť podania liekov. Zdravotný záznam neobsahuje žiadne stanovené alebo predpokladané (diferenciálne) diagnózy, ktoré by odôvodňovali použitie v ňom uvedených liekov, napriek tomu, že v zmysle § 12 druhej časti Etického a profesného poriadku KVL SR ich obsahovať má.

4. Prezídium žalovaného nespochybnilo použitie uvedených liekov u psa, ale v zmysle § 106 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 362/2011 Z. z. musí byť ich použitie výnimočné a odôvodnené, čo v tomto prípade nebolo (ani v zdravotnej dokumentácii ani v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu). Nepostačujúca bola aj argumentácia žalobkyne, že v prípade lieku Apaurin inj. (humánny liek) neexistuje veterinárny liek, nakoľko práve toto je zákonnou podmienkou jeho použitia, ale iba na základe splnenia podmienok odôvodnenosti, čo v tomto prípade splnené nebolo, keďže žalobkyňa nemala stanovenú žiadnu diagnózu.

5. Z obsahu sťažnosti majiteľky psa aj zo zdravotnej dokumentácie je zrejmé, že žalobkyňa mala dostatok informácií, že môže ísť o torziu žalúdka, ktoré žiadnym vyšetrením nevyvylúčila, a zvierat rovnako neodoslala na pracovisko vyššej kategórie. Tympania a torzia žalúdka sú chirurgickými diagnózami, ktoré sa nedajú riešiť inak ako operáciou, bez ktorej zvierat uhynie. V zdravotnej dokumentácii sa uvádza, že žalobkyňa zistila výraznú tympaniu (zduťie) brušnej dutiny (žalúdka a/alebo čriev) a ultrasonografickým vyšetrením zistila odsunutie sleziny dozadu, z čoho vyplýva, že plynová náplň bola v žalúdku, nakoľko plynatosť čriev by slezinu dozadu neodsunula (črevá sú za ňou a tlačili by ju dopredu). Ďalším dôkazom rozvíjajúcej sa tympanie a torzie žalúdka bola anamnéza podaná žalobkyňi o 13.30 hod. (je v zdravotnom zázname), že napätie dutiny brušnej pretrváva napriek stolici a odchodu črevných plynov ako aj nadmerné pitie s následným vyvracaním prijatých tekutín, čo je typické práve pri tympanii a torzii žalúdka, kedy sa prijímané tekutiny kvôli torzii (pretočeniu) žalúdka nemôžu dostať z pažeráka do žalúdka, dochádza k ich spätnému vyvráteniu. Pretrvávajúce tráviacich problémov, ktoré mali žalobkyňu upozorniť na možnosť tympanie a torzie (pretočenia) žalúdka, boli majiteľmi uvádzané a žalobkyňa to zachytila aj v zdravotnom zázname o 16.30 hod. Prezídium žalovaného preto dospelo k záveru, že žalobkyňa mala dostať zistení na to, aby skonštatovala podozrenie na tympaniu a torziu žalúdka a túto buď vylúčila alebo odoslala zvierat na pracovisko vyššej kategórie, kde by sa mohlo chirurgicky riešiť.

II.

Konanie pred správnym súdom prvého stupňa

6. Žalobkyňa sa včas podanou žalobou domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia Prezídia žalovaného č. 26/2018 Pr zo dňa 22.11.2018, jeho zrušenia spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. 26/2018 DS zo dňa 16.10.2018 a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

7. Namietala, že žalovaný nebol príslušný rozhodnúť o prípadnom porušení zákona č. 362/2011 Z. z., ale príslušná bola Štátna veterinárna a potravinová správa.

8. Namietala nedostatočné zistenie skutkového stavu veci; skutkové závery o jej neodobnosti vychádzajú len z dohadov, sú špekulatívnymi a subjektívnymi domnienkami o pravdepodobnosti alebo nepravdepodobnosti, javení sa či nejavení sa jej účelovej obrany. Podľa jej názoru mala byť ako svedok vypočítaná majiteľka psa, malo byť vykonané znalecké dokazovanie, pitva zvieratá, čo sa nestalo a do dňa podania žaloby nikto odborným spôsobom neurčil dôvod úhynu pacienta. Uloženie sankciu považuje za rozpornú so zákonom. Ak žalovaný nezohľadnil pri ukladaní sankcie poľahčujúcu okolnosť, ktorú podľa zákona mal zohľadniť, a na základe toho jej uložil pokutu 60% z najvyššej možnej pokuty 995,- €, konal v rozpore so zákonom. Pokuta v sume 600,- € je podľa jej názoru zjavne neprímeraná k porušenej povinnosti. Disciplinárne opatrenia musia byť adekvátne výške spôsobenej škody a majú primeranú sankčnú a preventívnu funkciu. V tomto prípade podľa jej názoru nejde o tak závažné porušenie povinnosti, aby odôvodňovalo uloženie takej prísnej sankcie s prihliadnutím na to, že ide o jej prvé disciplinárne previnenie.

9. Krajský súd v Bratislave (ďalej „správny súd“) napadnutým rozsudkom zamietol správnu žalobu podľa § 190 zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“) ako nedôvodnú.

8. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa mala možnosť sa v disciplinárnom konaní vyjadriť k začatiu disciplinárneho konania voči nej a navrhnuť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Bola riadne upovedomená o pojednávaní dňa 16.10.2018, upovedomenie prevzala dňa 9.10.2018, no na samotnom pojednávaní sa nezúčastnila a k návrhu na začatie disciplinárneho konania sa nevyjadrila, ani nenavrhol žiadne dôkazy. Žalobkyňa nenavrhol žiadne dôkazy ani v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, trvala len na tom, že sa nedopustila disciplinárneho previnenia.

9. Podľa názoru správneho súdu bola naplnená skutková podstata disciplinárneho deliktu žalobkyňou podľa § 9 ods. 2 písm. a/ zákona č. 442/2004 Z. z. a § 4 prvej časti a § 4 štvrtej časti Etického a profesného poriadku žalovaného, pretože nevykonala súkromné veterinárne činnosti odborne, nakoľko podala lieky zvieratú bez určenej diagnózy, použila veterinárny liek Tympanol emulzia a humánny liek Apaurin 2 ml/10 mg inj. v rozpore s § 106 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona č. 362/2011 Z. z. a neodoslala ho včas na pracovisko vyššej kategórie pri zhoršovaní zdravotného stavu a podozrení na dilatáciu a torziu žalúdka. Dokazovanie viedol disciplinárny senát v rozsahu skutočností, ktoré mu boli v čase konania známe a žalobkyňi oznámené, žalobkyňa žiadne ďalšie návrhy na dokazovanie nepredniesla.

10. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu správny súd uviedol, že k zistenému skutkovému stavu prispela aj ona tým, že napríklad znalecké dokazovanie na podporu svojich tvrdení nenavrhol už v disciplinárnom konaní. Podľa názoru správneho súdu však správne orgány oboch stupňov vykonali dokazovanie v dostatočnom rozsahu, mali k dispozícii relevantné listinné dôkazy - sťažnosť I.. Q.. L. L. zo dňa 30.8.2018, podanie L.. T. K. zo dňa 14.9.2018, zdravotnú dokumentáciu L.. L. W. (žalobkyne) zo dňa 24.8.2018, prepis sms správ medzi L.. T. K. a žalobkyňou ohľadom zhoršujúceho sa zdravotného stavu psa a žiadosťami L.. K. adresovanými žalobkyňi ako má postupovať pri zhoršujúcom sa zdravotnom stave psa, vyjadrenie L.. L., detailný výpis - služby mobilných sietí - vyhotovený spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., za obdobie 8.8.2018 - 7.9.2018 pre L.. K.. Podľa názoru správneho súdu by bol výsluch L.. T. K. v disciplinárnom konaní nadbytočný, pretože orgán verejnej správy disponoval jej podrobnými listinnými vyjadreniami. Orgán verejnej správy teda postupoval v súlade so zásadou úzkej súčinnosti s účastníčkou konania - žalobkyňou - podľa § 3 ods. 2 SP, no žalobkyňa na jeho výzvu nerefletovala a svoje právo nevyužila. Správny súd preto vyhodnotil námietku žalobkyne o nedostatočne zistenom skutkovom stave veci ako neopodstatnenú.

11. K námietke žalobkyne o nedostatku právomoci žalovaného a jeho disciplinárnych orgánov vo veci konať a rozhodnúť správny súd uviedol, že je pravdou, že zákon č. 362/2011 Z. z. zveruje právomoc Štátnej veterinárnej a potravinovej správe prejednávať iné správne delikty na úseku veterinárnej farmácie, medzi ktoré patrí aj skutková podstata založená na tom, že veterinárny lekár podá zvieratám humánne lieky v prípade, že nejde o uplatnenie výnimky ustanovenej v § 106 ods. 1 písm. b/, alebo predpíše na veterinárny lekársky predpis humánny liek v rozpore s § 106 ods. 1 písm. b/ (§ 139 ods. 8 písm. c/, písm. g/ zákona č. 362/2011 Z. z.). Avšak je potrebné mať na pamäti, že základom disciplinárneho previnenia (skutku), ktorý sa žalobkyňi kladie za vinu, je neurčenie diagnózy zvieratú pri lekárskom vyšetrení. Od určenia diagnózy sa následne odvíja aj správna medikamentózna liečba; inými slovami, riadne určená diagnóza indikuje aj použitie konkrétnych liekov a vedie k možnosti

verifikácie správnosti medikamentózneho liečby. V predmetnej veci žalobkyňa neurčila diagnózu zvieratú a napriek tomu použila konkrétne lieky. To, že išlo o humánny liek, je sekundárnou záležitosťou. Uvedenú situáciu je možné subsumovať primárne pod zákon č. 442/2004 Z. z., pretože činnosť žalobkyne je činnosťou súkromnej veterinárnej lekárky upravenej citovaným zákonom. Tento zákon upravuje aj disciplinárnu zodpovednosť súkromného veterinárneho lekára a splnomocňuje žalovaného na vydanie disciplinárneho poriadku, vedenie disciplinárneho konania a sankcionovanie súkromného veterinárneho lekára. Základom pre vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti žalobkyne bolo neodborné vykonanie súkromnej veterinárnej činnosti, ktorého skutková podstata je upravená v § 9 ods. 2 písm. a/ zákona č. 442/2004 Z. z. Z uvedeného dôvodu bol žalovaný oprávnený vo veci konať a rozhodnúť. Disciplinárny poriadok žalovaného počíta aj so situáciou, keď o jednom skutku sú vecne príslušné konať viaceré orgány - v § 4 písm. d/ piatej časti Disciplinárneho poriadku žalovaného upravuje zastavenie disciplinárneho konania, ak bol disciplinárne obvinený postihnutý v inom konaní za skutok, ktorý je predmetom návrhu a tento postih možno považovať z hľadiska účelu disciplinárneho konania za dostačujúci. Ak by žalobkyňa bola sankcionovaná rozhodnutím Štátnej veterinárnej a potravinovej správy podľa zákona č. 362/2011 Z. z., jej disciplinárne konanie pre ten istý skutok by bolo zastavené. Žalobkyňa však netvrdila a ani nepreukázala, žeby jej Štátna veterinárna a potravinová správa uložila za ten istý skutok sankciu za porušenie zákona č. 362/2011 Z. z., preto nebolo chybou, ak žalovaný v disciplinárnom konaní voči žalobkyni pokračoval a rozhodol majúc kompetenciu v zmysle zákona č. 442/2004 Z. z.

12. K namietanej výške uloženej sankcie správny súd uviedol, že žalovaný uložil žalobkyni pokutu 600,- € z možnej sadzby pokuty od 0,- € do 995,- €. Z komplexného hľadiska ukladania pokuty je potrebné vychádzať aj z následku disciplinárneho previnenia žalobkyne, ktorým bolo uhynutie zvieratá. Žalovaný prihliadol aj na poľahčujúcu okolnosť, že išlo o prvé porušenie povinnosti žalobkyňou.

13. Poukázal na to, že ukladanie pokút za disciplinárne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených hraniciach uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie. Pri preskúvaní správnych rozhodnutí o uložení peňažnej sankcie, správny súd nepreskúma len zákonnosť použitia správnej úvahy, ale aj jej správnosť; môže tak dospieť k záveru, že o sankcii malo byť rozhodnuté inak. Pri preskúvaní výšky uloženej pokuty treba vychádzať zo základných rovín pôsobenia sankcie - individuálnej, generálnej, výchovnej, preventívnej a represívnej. Vo sfére obvineného z disciplinárneho deliktu má uložená pokuta plniť ako úlohu výchovnú tak aj represívnu a postihovať za protiprávne konanie, preto je žiaduce, aby bola citeľná v majetkovej sfére páchatel'a priestupku. Nemôže ísť o sankciu v zanedbateľnej výške, inak sa nedá predpokladať, že by splnila svoj účel (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo 163/2010 z 2. júna 2011). Pokuta v sume 600,- € je podľa jej názoru zjavne neprimeraná k porušenej povinnosti a aj následku spočívajúcemu v úhyne zvieratá. Je pravdou, že žalovaný uložil žalobkyni pokutu v hornej polovici sadzby (od 0,- € do 995,- €), no vzhľadom na okolnosti skutku je táto pokuta primeraná následku a plní nielen represívnu funkciu, ale aj preventívnu funkciu, vďaka ktorej je možné predísť prípadným budúcim porušeniam povinnosti. Orgán verejnej správy dostatočne odôvodnil svoju úvahu, ktorá ho viedla k uloženiu sankcie v konkrétnej výške, nevybočil z medzí a hľadísk určených zákonom.

14. Správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že disciplinárny senát aj prezídium žalovaného správne a dostatočne zistili vo veci skutkový stav, vec správne právne posúdili a vo veci zákonne rozhodli. Správny súd preto zamietol žalobu žalobkyne ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

III.

Kasačná sťažnosť žalobkyne, vyjadrenie žalovaného

A/

15. Žalobkyňa (ďalej len „sťažovateľka“) podala proti rozsudku krajského súdu kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd v konaní a pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku.

16. Kasačnú sťažnosť odôvodnila tým, že krajský súd nezohľadnil ustanovenia § 3 ods. 5 Správneho súdneho poriadku, (rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci), § 32

ods. 1 Správneho poriadku, (správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania), § 34 ods. 4 Správneho poriadku, (vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu), § 34 ods. 5 Správneho poriadku, (správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti), § 197 SSP (správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný).

17. Krajskému súdu vytkla najmä, že:

- opomenul, že žalovaný v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia o podanom odvolaní, rozhodoval na základe nedostatočne zisteného, teda nie presne a úplne skutočného stavu veci nakoľko si nezaobstaral a nevykonal základný dôkaz - vykonanie anatomicko-patologického vyšetrenia (pitvy) pacienta, ktoré by jedine mohlo preukázať porušenie jej povinnosti poskytovania odborných veterinárnych činností v zmysle ustanovení zákona č. 442/2004 Z. z. o súkromných veterinárnych lekároch. Jedine tento dôkaz presne a úplne vyvracia dohady a pochybnosti (aj členov disciplinárneho senátu) o tom, či sa dopustila neodbornosti pri výkone súkromnej veterinárnej činnosti tým, že pacienta neodoslala včas na pracovisko vyššej kategórie pri zhoršovaní zdravotného stavu a podozrení na dilatáciu a torziu žalúdka alebo ako tvrdí, že sa nedopustila. Uvedené je základným odborným vyšetrením (všeobecne známym v praxi, ktorého existenciu mal správny orgán v konaní zabezpečiť a následne vykonať, avšak k tomuto do dnešného dňa nedošlo,
- jej kladie za vinu zjednodušene, že za výsledok dokazovania výsledkom ktorého je výrok o jej správnom trestaní si môže sama a je výsledkom jej nečinnosti,
- žalovanému vytkla, že nevykonala anatomicko-patologické vyšetrenie (pitvu) pacienta a teda napádané rozhodnutia (prezídia) ako aj prvostupňové (disciplinárny senát) trpia vadou nepresne a neúplne zisteného skutočného stavu prejednávanej veci a teda boli vydané po nesprávnom právnom posúdení a z toho dôvodu sú nezákonné,
- navrhla, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

B/

18. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že námietky sťažovateľky považuje za nedôvodné, nakoľko krajský súd sa nedopustil žiadneho z pochybení vymedzených v predmetnom ustanovení pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, napadnutý rozsudok je vecne správny, spĺňa limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku vo veci,

- k námietke nevykonania dôkazov, uviedol, že sťažovateľka žiadne dôkazy nenavrhla, bolo to jej právo v disciplinárnom konaní. Práve vtedy mala možnosť svoje záujmy hájiť a preukázať, že jej konanie bolo lege artis. Z obsahu samotnej správnej žaloby sťažovateľky je zrejmé, že prevažná časť je obdobne, ako kasačná sťažnosť tvorená iba odcitovanými ustanoveniami Správneho poriadku, čo pre oporu jej strohých tvrdení nepostačuje. Poukázal na to, že krajský súd mal k dispozícii administratívny spis Komory, týkajúci sa uvedenej veci. Krajský súd správne skonštatoval, že sťažovateľka mala možnosť sa v disciplinárnom konaní vyjadriť a navrhnúť dôkazy. Ide o fakt, ktorý sťažovateľka nemôže poprieť. Identicky však sťažovateľka argumentuje aj v kasačnom konaní, je preto nemysliteľné, aby nečinnosť a pasivita sťažovateľky mala súžiť na ťarchu súdu či Komore,
- sťažovateľka vo svojich úvahách opomenula zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, na ktorú upozorňuje aj napr. Najvyšší súd SR „t. j. „práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.“ Sťažovateľka síce používa pojem „skutočný“ stav veci, ktorý má sledovať jej údajný kasačný dôvod, avšak jej argumentácia v konečnom dôsledku vytyka skutkový stav veci správneho orgánu, ktorý na jednej strane subsumuje pod kasačný dôvod, na strane druhej absentuje akýkoľvek návrh na vykonanie dôkazu. Správny súd nie je súdom skutkovým, kasačná sťažnosť je nedôvodná,
- kasačnú sťažnosť ako účelovú, nedôvodnú a neopodstatnenú navrhol zamietnuť ako nedôvodnú, súčasne navrhol priznať voči sťažovateľke nárok na náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100%.

IV.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

19. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka včas (§ 443 ods. 2 písm. b/ S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť.

20. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. júna 2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

V..

Relevantné ustanovenia právnych predpisov

Podľa § 9 ods. 2 písm. a/ zákona č. 442/2004 Z. z. súkromný veterinárny lekár okrem povinností uvedených v osobitnom predpise je povinný vykonávať súkromnú veterinárnu činnosť odborne, v súlade so zásadami etiky, ktoré vydá komora.

Podľa § 106 ods. 1 písm. b/ zákona č. 362/2011 Z. z. veterinárny lekár alebo ním poverená osoba, aby predišli zbytočnému utrpeniu zvierat'a, môžu výnimočne podať, či už jednotlivému zvierat'u, alebo skupine potravinových zvierat, spoločenskému zvierat'u, exotickému druhu zvierat'a alebo koňovitému zvierat'u, ktoré nie je určené na potravinové účely, humánny liek registrovaný podľa § 46 ods. 1 alebo veterinárny liek registrovaný v inom členskom štáte určený pre rovnaký druh zvierat'a alebo iný druh zvierat'a, na požadované ochorenie alebo na iné ochorenie, ak neexistuje veterinárny liek uvedený v písmene a).

Podľa § 2 prvej časti Disciplinárneho poriadku žalovaného disciplinárnym previnením je porušenie povinností, ktoré ustanovil zákon o komore, stanov, uznesenia snemu a ostatné vnútorné predpisy komory vydané v súlade so stanovami a porušenie zásad etiky súkromného veterinárneho lekára, ak nejde o trestný čin.

Podľa § 3 písm. b/ prvej časti Disciplinárneho poriadku žalovaného za porušenie povinností uvedených v § 2 možno súkromnému veterinárnemu lekárovi uložiť niektoré z týchto disciplinárných opatrení: pokutu až do výšky 995,80 €.

Podľa § 4 prvej časti Etického a profesného poriadku žalovaného ošetrovanie zvierat'a alebo skupiny zvierat bez predchádzajúceho klinického vyšetrenia je neprípustné. Ošetrovaním je aj predpísanie a podanie lieku.

Podľa § 4 štvrtej časti Etického a profesného poriadku žalovaného súkromný veterinárny lekár nesmie prekračovať svoje právomoci. V prípade pochybností pri výkone SVC konzultuje s iným veterinárnym lekárom. Súkromný veterinárny lekár nesmie žiadať pomoc iným veterinárnym lekárom bez závažných dôvodov odmietnuť. Odborný názor konzultanta je len odporúčaním a nezbavuje ho zodpovednosti.

VI.

Posúdenie kasačných námietok

21. Najvyšší správny súd SR kasačnú sťažnosť posúdil a dospel k záveru, že nie je dôvodná.

22. Nosnou námietkou sťažovateľky bolo, že krajský súd pochybil, keď nezohľadnil jej námietku, že žalovaný v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia o podanom odvolaní, rozhodoval na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, nakoľko si nezaobstaral a nevykonal základný dôkaz anatomicke-patologické vyšetrenie (pitvy) pacienta, ktoré by jediné mohlo preukázať porušenie jej povinnosti poskytovania odborných veterinárných činností v zmysle ustanovení zákona č. 442/2004

Z. z. o súkromných veterinárnych lekároch. V tejto súvislosti namietala, že rozhodnutie správnych orgánov nevychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

23. Najvyšší správny súd SR neprisvedčil námietke nedostatočného zistenia skutkového stavu spočívajúceho v tom, že správne orgány nevykonali anatomicko-patologické vyšetrenie (pitvy) pacienta. Podľa § 32 ods. 1 SP správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Je však na správnom orgáne, ktorý konanie vedie, vlastnou úvahou dospieť k rozhodnutiu, ktoré dôkazy vykoná, a ktoré naopak označí v danej situácii za nadbytočné a návrhu na ich vykonanie nevyhovie.

24. Účastník konania má právo navrhnúť dôkazy na svoju obhajobu po celú dobu konania. Zároveň však platí, že aj ohľadom týchto dôkazov je správny orgán oprávnený rozhodnúť, že navrhnutý dôkaz nevykoná a v takom prípade je povinný v odôvodnení rozhodnutia objasniť, prečo k vykonaniu navrhovaného dôkazu nepristúpil.

25. Takáto povinnosť však vzniká správnejmu orgánu iba v prípade, že nevykoná dôkaz, ktorý navrhuje vykonať účastník konania. V danej veci, však sťažovateľka v priebehu správneho konania nenavrholala vykonania žiadneho dôkazu.

26. Na záver Najvyšší správny súd SR uzatvára, že správne orgány v súdnej veci zistili na základe vykonaného dokazovania, (a to obsahom zdravotnej dokumentácie pacienta) všetky dôležité okolnosti prípadu a stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

27. Zo zásady materiálnej pravdy (§ 3 a § 32 Správneho poriadku) vyplýva, že je potrebné zistiť relevantný skutkový stav, a to bez rozumných (dôvodných) pochybností.

28. Námietky sťažovateľky sú postavené na paušálnej negácii skutkových zistení, pričom nevykonanie dôkazu anatomicko-patologického vyšetrenia (pitvy) pacienta uplatnila až v súdnom konaní. Skutočnosť, že účastník konania subjektívne nesúhlasí so zisteným skutkovým stavom, resp. hroziacimi právnymi následkami, však sama o sebe nerobí vykonané dokazovanie nedostatočným, najmä pokiaľ počas administratívneho konania účastník konania nenavrhuje vykonať dôkazy na svoju obhajobu.

29. Najvyšší správny súd SR uzatvára, že v pojednávanom prípade boli zistené všetky rozhodné okolnosti, a to bez dôvodných pochybností. Zo zásady materiálnej pravdy ani zásady vyhľadávacej nevyplýva povinnosť správneho orgánu zistiť úplný skutkový stav „nad všetky pochybnosti“, či pokračovať v dokazovaní len preto, že účastník konania vyslovil nesúhlas so zisteným skutkovým stavom, najmä za situácie, keď účastník konania žiadne dôkazy nenavrhuje. Najvyšší správny súd SR sa zhoduje so správnymi orgánmi a krajským súdom, že zistené skutkové okolnosti v súhrne konzekventne vedú k záveru, že konanie uvedené vo výrokoch správneho rozhodnutia I. stupňa sa sťažovateľka dopustila.

30. Krajský súd sa vysporiadal aj s námietkou sťažovateľky ohľadom výšky pokuty, ktorá je podľa sťažovateľky neprimeraná okolnostiam daného prípadu. Najvyšší správny súd SR pripomína, že úlohou správnych súdov nie je abstraktná kontrola zákonnosti činnosti správnych orgánov či stráženie doktrínálnej čistoty (porovnaj napr. rozsudok Nejvyššího správního soudu zo dňa 16. 4. 2020, č. j. 4 Ads 448/2019-44). Správne súdnictvo ovláda dispozičná zásada a zásada ochrany práv bdelych (vigilantibus iura), rozsah a hĺbku preskúmania napadnutých aktov teda určuje zásadne žalobkyňa resp. v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľka. Následkom nedostatočne konkrétnej či povrchnej formulácie námietky je posúdenie takejto námietky súdom iba vo vymedzenom všeobecnom rozsahu. V tomto rozsahu Najvyšší správny súd SR konštatuje, že pokutu jej uloženie i keď v hornej hranici zákonnej sadzby nezistil ako zjavne neprimeranú, nakoľko správny orgán objasnil úvahy, na základe ktorých o výške uloženej sankcie rozhodol, pričom krajský súd podrobne odôvodnil, prečo nepovažoval uloženie pokuty za neprimeranú.

31. Z judikatúry Najvyššieho súdu SR pritom vyplýva, že pri posudzovaní zákonnosti uloženej sankcie správny súd k žalobnej námietke preskúma, či správny orgán pri stanovení výšky sankcie zohľadnil všetky zákonom stanovené kritériá, a či jeho úvahy o výške pokuty sú racionálne, ucelené, koherentné a v súlade so zásadami logiky, či správny orgán nevybočil z medzi správneho uváženia alebo ho nezneužil, ale tiež, či uložená pokuta nie je likvidačná. Súadne preskúmanie správneho uváženia je rozsahovo obmedzené a súd pri preskúmaní rozhodnutia, ktorým bola uložená pokuta za správny delikt, nehodnotí spravodlivosť pokuty, ale v súlade s pravidlami preskúmania správneho uváženia skúma iba to, či boli splnené podmienky na jej uloženie, či správny orgán zrozumiteľne odôvodnil jej

výšku zvolenú zo zákonného rozmedzia a či celkovo dbal na medze správneho uváženia stanovených mu zákonom. Správne orgány pritom vysvetlili, z akého dôvodu k tomuto kritériu prihliadli, pričom aj v tomto prípade Najvyšší správny súd SR považoval za zásadné, že vzhľadom na výšku uloženej sankcie nemožno dospieť k záveru, že by týmto postupom vybočili z hraníc správneho uváženia, či voľné uváženie zneužili.

VII.

Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania

32. Najvyšší správny súd SR nepriznal účastníkom nárok na náhradu trov konania vzhľadom na neúspech sťažovateľky vo veci (§ 167 ods. 1 S.s.p.). Ustanovenie § 168 S.s.p. priznanie trov žalovanému umožňuje len ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne. Žalovaný si náhradu trov konania uplatnil, podľa Najvyššieho správneho súdu SR, tu však neboli žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bol možné žalovanému priznať náhradu trov kasačného konania.

33. Senát Najvyššieho správneho súdu SR v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.